

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 29Csp/63/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123205628
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Vlčková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8123205628.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

9

29Csp/63/2023

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Dianou Vlčkovou v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX/XX, XXX XX D., zast.: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom ul. Sovietskych hrdinov č. 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Home Credit Slovakia a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast.: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, o primerané finančné zadostučinenie 900 EUR s prísl. takto

rozhodol:

8

29Csp/63/2023

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 150 EUR v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. P r i z n á v a žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

6

29Csp/63/2023

1. Žalobkyňa žalobou doručenou súdu dňa 12.06.2030 voči žalovanému domáha zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia 900 EUR za porušenie jej spotrebiteľských práv v základnom konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7Csp/18/2022.

2. V odôvodnení žaloby uviedla, že rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 15.06.2022 pod sp. zn. 7Csp/18/2022 bola určená neprijateľnosť zmluvných podmienok uvedených v Hlave 5 § 4, Hlave 11 § 1 a v Hlave 11 § 2 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 29.07.2022.

3. Vzhľadom na uvedené je potom nesporné, že na súde si úspešne uplatnila porušenie svojho spotrebiteľského práva vyplývajúceho zo zákona č. 250/2007 Z.z.. Primerané finančné zadostučinenie má sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa vo výške priznaného primeraného finančného zadostučinenie proti dodávateľovi za to, že spotrebiteľ podstúpil súdne konanie, v ktorom bol ako spotrebiteľ úspešný. Slovo primeraný má viacero synonym a jedným z nich je slovo spravodlivý. Výška primeraného finančného zadostučinenia preto nemôže mať len symbolický význam, nakoľko primerané finančné zadostučinenie len v symbolickej výške nemôže byť ani primeraným, ani spravodlivým.

V tejto súvislosti dáva do pozornosti, že na rozdiel od iných inštitútov finančného zadosťučinenia existujúcich v právnom poriadku Slovenskej republiky, v ktorých sa na prvé miesto kladie morálne zadosťučinenie a finančná satisfakcia slúži len na dovŕšenie nápravy, tak pri inštitúte primeraného finančného zadosťučinenia je možné zadosťučinenie len v peňažnej forme ako jediného prostriedku, na jednej strane postihu nečestného dodávateľa a na druhej strane je odmenou spotrebiteľa za úspech spotrebiteľskom právnom vzťahu.

4. Primerané finančné zadosťučinenie preto požaduje vo výške 900 EUR. Nárok, ako ho požaduje, zohľadňuje skutočnosť, že žalovaný v zmluve používal 3 neprijateľné zmluvné podmienky a za každé týchto porušení spotrebiteľského práva si uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie vo výške 300 EUR.

5. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, nakoľko nárok žalobkyne považuje za nedôvodný a neprimeraný. Základným predpokladom na úspešné uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je okrem preukázania ujmy aj preukázanie, že žalovaný svojím konaním porušil súčasne - kumulatívne ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitného právneho predpisu. Predpokladom uplatnenia tohto inštitútu je to, aby aspoň potencionálna hrozba ujmy v dôsledku porušenia práv alebo povinností vznikla, inak nie je čo reparať.

6. Je nesporné, že Okresný súd Prešov rozsudkom v konaní pod sp. zn. 7Csp/18/2022 určil úver za bezúročný a bez poplatkov a vyhlásil neprijateľné zmluvné podmienky. Predmetné konanie bolo vedené v čase, kedy bola úverová zmluva už ukončená a žalovaný ako veriteľ si od žalobkyne ako dlžníka nevymáhal žiadne splátky a neaplikoval voči nej žiadnu z vyhlásených neprijateľných zmluvných podmienok. V prípade náležitosti týkajúcej sa doby trvania a termínu konečnej splatnosti nebola ani judikatúra súdov jednotná. Niektoré sudy ju považovali za uvedenú v súlade so zákonným znením, iné nie. V prípade spochybňovania náležitosti doby trvania a termínu konečnej splatnosti si žalovaný dovoľuje upriamiť pozornosť na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.11.2021 pod sp. zn. 2Cdo/69/2020. Z uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je potrebné ustáliť, že náležitostí úverovej zmluvy v zmysle ust. § 9 ods. 2 písmená f) bola uvedená v zmluve správne a v súlade so zákonnou úpravou.

7. Podľa názoru žalovaného žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno ohľadne toho, že zo strany žalovaného skutočne došlo k porušeniu práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými právnymi predpismi.

8. Žalobkyňa ako už bolo vyššie uvedené na súde neuplatňovala ochranu pred porušením práv alebo povinností zo strany žalovaného, ale len vyhlásenie úveru za bezúročný a bez poplatkov a vyhlásenie už opakovane vyhlásených neprijateľných zmluvných podmienok. Právo na primerané finančné zadosťučinenie je závislé od úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitným právnym predpisom. V danom prípade má žalovaný za to, že tieto skutočnosti neboli preukázané, keďže žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno a súdu hodnoverným a presvedčivým spôsobom nepreukázala úspešné uplatnenie porušenia práva, ani že jej v súvislosti s porušením práva alebo povinností vznikla určitá ujma.

9. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobkyne, resp. kompenzáciu jej majetkovej škody. V konaní je nevyhnutným skúmať aj hľadisko primeranosti uplatneného nároku, ktoré žalobkyňa nepreukázala. Vyplatenie žalovanej sumy vo výške 900 EUR považuje za nedôvodné, nepreukázané a v rozpore s cieľom normy, ktorú zákonodarcia primeraným finančným zadosťučinením sledoval. Žalovaný počas celého trvania úverového zmluvného vzťahu od žalobkyne požadoval len plnenie zmluvných povinností, ku ktorým sa slobodne a vážne zaviazala pri podpise zmluvy. Takéto konanie jednoznačne nemožno vyhodnotiť ako porušenie práv a povinností žalobkyne zo strany žalovaného, ktoré by zakladalo nárok na vyplatenie primeraného finančného zadosťučinenia.

10. Žalobkyňa v replike k vyjadreniu žalovaného uviedla, že žalovaný vo vyjadrení uvádza, že priznaná výška primeraného finančného zadosťučinenia je neprimeraná. Podľa jej názoru je nepochybné, že rozsudkom súdu I. inštancie vydaným v základnom konaní sa preukázalo, že žalovaný porušil svoju

povinnosť v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z..

11. Porušením primárnej povinností zo strany žalovaného došlo ku vzniku sekundárneho zákonného následku v podobe sankcie určenia neprijateľných zmluvných podmienok. Následné uplatnenie primeraného finančného zadosťučinenia na súde, je len následkom vyplývajúcim z bezdôvodného ohrozenia práv spotrebiteľa spôsobilého privodiť mu ujmu.

12. Pripustením argumentácie žalovaného o nedôvodnosti primeraného finančného zadosťučinenia by bola popretá samotná podstata a zmysel tohto inštitútu v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa.

13. Výška finančného zadosťučinenia nie je stanovená žiadnym vzorcom a závisí vždy od úvahy súdu. Jediným kritériom pre stanovenie výšky finančného zadosťučinenia je jeho primeranosť. Vzhľadom na charakter a stupeň porušenia práv a povinností daných spotrebiteľskými právnymi normami, považuje uplatnenú výšku primeraného finančného zadosťučinenia za adekvátnu. ňou uplatnená výška zodpovedá svojmu účelu, pretože je potrebné toto finančné zadosťučinenie nevnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu. Rovnako je potrebné podotknúť, že prípadné sankcie vyplývajúce z opatrení dohľadných orgánov by boli neporovnateľne prísnejšie. Uvedené finančné zadosťučinenie má tiež odradiť žalovaného, ale aj iných dodávateľov od porušovania práv spotrebiteľa. Primeranosť sumy 900 EUR je vzhľadom najmä na postoj žalovaného, množstvo a intenzitu porušených spotrebiteľských noriem evidentne daná.

14. Poukazuje na to, že ujma, ktorá konaním žalovaného vznikla, nebola len v akademickej rovine, pretože porušenie zo strany žalovaného malo bezpochyby majetkový charakter. Zároveň uplatňovaním legitímneho nároku v súdnom konaní bol narušený nielen jej bežný život.

15. Súd na základe skutkových tvrdení žalobkyne, popretí skutkových tvrdení žalovaného, oboznámením obsahu spisu 7Csp/18/2022 zistil tento skutkový stav:

16. Súd I. inštancie rozsudkom zo dňa 15.06.2022 pod sp. zn. 7Csp/18/2022 výrokom I. určil, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.10.2015 je bezúročný a bez poplatkov a výrokmi II. až IV. určil neprijateľnosť zmluvných podmienok v Hlave 5 § 4 a v Hlave 11 § 1 a 2 úverových zmluvných podmienok spoločnosti žalovaného v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX s dátumom právoplatnosti 29.07.2022.

17. Žalobkyňa si v predmetnom konaní uplatňuje nárok na primerané finančné zadosťučinenie za porušenie jej spotrebiteľských práv konštatovaných v uvedenom konaní konkrétne vo výroku II. a IV. určením troch neprijateľných zmluvných podmienok.

18. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

19. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak si na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovených zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práv alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného

finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, ale stačí, ak takáto ujma tu je. Je pritom bez právneho významu, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozsudok KS v Prešove sp. zn. 3Co/20/2017, sp. zn. 20Co/192/2016, sp. zn. 7Co/78/2017, sp. zn. 25Co/59/2017).

20. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach SR a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody je taká, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne.

21. Ak práve inštitút relatívnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou, potom v zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie účinné, primerané a odradzujúce.

22. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Cdo/127/2017, ako aj zo stanoviska Najvyššieho súdu SR R48/2022 nesporne vyplýva, že ust. § 3 ods. 5 zákona na ochranu spotrebiteľa má plniť jednak funkciu satisfakčnú, ako aj funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinností, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia alebo vo výroku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Žiadnu inú podmienku, teda ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privodená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody, ich dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa je oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia.

23. Vykonaným dokazovaním tak bolo nesporne preukázané, že žalobkyňa ako spotrebiteľ si voči žalovanému ako dodávateľovi v konaní 7 Csp/18/2022 úspešne uplatnila porušenie svojich spotrebiteľských práv upravených v § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z..

24. Keďže žalovaný preukázateľne porušil práva žalobkyne ako spotrebiteľa, súd považoval samotný nárok žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie za dôvodný, žalobe vyhovel, avšak iba čiastočne.

25. Pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťučinenia treba vychádzať zo závažnosti porušenia práv, povinností, z okolností na strane žalobkyne ako aj žalovaného, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práv a povinností. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobkyne, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

26. Kritériom kvantifikácie nároku by mali byť najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Konkrétna

výška priznaného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a spĺňať požiadavku primeranosti.

27. Za daného stavu, s ohľadom na porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa úspešne domohla na súde, je nárok žalobkyne na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia dôvodný. Žalobkyňa v základnom konaní bola nútená podniknúť kroky na ochranu svojich spotrebiteľských práv, pričom samotné súdne konanie je stresujúcim faktorom odôvodňujúcim priznanie finančného zadosťučinenia. Žalobkyňa však svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnila len svojou úspešnosťou v konaní o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a tým, že si uplatňuje satisfakciu za porušenie svojho práva ako spotrebiteľa, ktoré bola nútená brániť. Neuvedla, či konanie žalovaného a následne domáhanie sa určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok súdnou cestou viedlo k vzniku aj iných negatívnych dôsledkov v jej súkromnom a spoločenskom živote. Takýmito negatívnymi dôsledkami, resp. nepriaznivými okolnosťami prípadu, ktoré by mohli vzniknúť v súvislosti s nekalým konaním žalovaného je napr. vznik nepriaznivej majetkovej a sociálnej situácie v konkrétnom čase, odkázanosť na iných alebo psychická záťaž (rozsudok Krajského súdu v Prešove 7CoCsp/32 a 125/2020).

28. Napriek tomu, že žalobkyňa argumentovala, že v súvislosti s uplatňovaním nároku v základnom súdnom konaní bol narušený jej bežný život, na preukázanie uvedených skutkových tvrdení nenavrhol vykonať akékoľvek dokazovanie. Keďže nepreukázala, že konanie žalovaného a následne domáhanie sa určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok malo negatívne dôsledky na vznik jej nepriaznivej majetkovej, ako aj sociálnej situácie v konkrétnom čase, súd I. inštancie s poukazom na okolnosti uvedeného prípadu považoval za primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 150 EUR, teda 50 EUR za každé judikované porušenie práv žalobkyne ako spotrebiteľky určením neprijateľnej zmluvnej podmienky. Vychádzal zo skutočnosti, že v porovnaní s inými prípadmi, u žalobkyne zo strany žalovaného ako dodávateľa nedošlo k priamym vyhrážkam a zastrašovaniu, ktoré by mali vplyv na jej psychiku, či rodinný život.

29. Na základe uvedených skutočností potom priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia zodpovedá svojmu účelu a poskytuje žalobkyňu ako spotrebiteľke satisfakciu a odradí dodávateľa od porušenia práv spotrebiteľa. Na záver súd pripomína, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemá slúžiť na obohatenie spotrebiteľa, ani kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale ide o nárok, ktorým sa reparuje ujma nemateriálnej povahy a musí zostať na úrovni a funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 2Co/137/2016, 17Co/17/2018 a 9Co/50/2018).

30. Na podporu správnosti svojej argumentácie súd poukazuje na viacero rozhodnutí Krajského súdu v Prešove, ktorým bola akceptovaná podľa žalobkyne vyššie uvedená symbolická výška primeraného finančného zadosťučinenia, teda suma 50 EUR za každé konštatované porušenie spotrebiteľských práv rozsudkom 3CoCsp/56/2020 (za neprijateľnosť jednej zmluvnej podmienky, vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru), 7CoCsp/41/2021 o nároku na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 100 EUR (bezdôvodné obohatenie a 2 neprijateľné zmluvné podmienky), 8CoCsp/37/2021 vo výške 100 EUR (neprijateľná zmluvná podmienka a bezdôvodné obohatenie), 17CoCsp/24/2021 vo výške 100 EUR (neprijateľná zmluvná podmienka a bezdôvodné obohatenie) a 13CoCsp/1/2023 vo výške 150 EUR (2 neprijateľné zmluvné podmienky a bezdôvodné obohatenie).

31. Podľa § 255 ods. 1,2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

32. Podľa čl. 3 ods. 1 CSP, každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.

33. Podľa čl. 3 ods. 2 CSP, výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovoľávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1.

34. Civilný sporový poriadok nemá obdobné ust. § 142 ods. 3 CSP., ktoré sa uplatňovalo ako lex specialis vo vzťahu k ust. § 142 ods. 2 CSP. Na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy nová právna úprava už neobsahuje tri špeciálne skutkové podstaty, ale len dve. Na prvom mieste je zásada úspechu a v prípadoch, keď mala strana sporu vo veci úspech len čiastočný, platí pravidlo obsiahnuté v § 255 ods. 2 CSP. Nepatrný neúspech CSP aktuálne nepozná a zohľadňuje teda každý neúspech, a to vrátane neúspechu v časti príslušenstva pohľadávky. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti (str. 906 Komentára k CSP, nakladateľství C. H. DESK).

35. Aj z dôvodovej správy k ust. § 255 CSP vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore, ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. V sporovom konaní je kritérium procesného úspechu prvoradým kritériom posudzovania náhrady trov konania, čomu zodpovedá i systematické začlenenie tohto ustanovenia. Podľa tohto kritéria môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu alebo znaleckého posudku. Ako príklad uvádza dôvodová správa náhradu nemajetkovej ujmy v sporoch o ochranu osobnosti. Vhodným riešením potom bude, že žalobca má právo na plnú náhradu trov konania, avšak výlučne iba z prisúdenej sumy. Priznanie plnej náhrady trov konania výlučne z prisúdenej sumy je v tomto prípade zdôvodniteľné cez interpretáciu pojmu úspech vo veci, keďže ten sa skúma čo do právneho základu a nie čo do výšky priznaného nároku.

36. Keďže predmetom konania bol nárok žalobkyne na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, ktorého výška závisí od úvahy súdu, bol žalobkyni priznaný nárok na náhradu trov konania ako úspešnej strane sporu, čo do právneho základu sporu v plnom rozsahu, preto jej patrí nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

37. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 2 CSP vo výške zodpovedajúcej prisúdenej sume primeraného finančného zadosťučinenia v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia súdu o veci samej.

Poučenie:

2

29Csp/63/2023

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.